

Nieuwsbrief Juni 2012

Zodat de kinderen die het niet weten, het ook horen, en leren de Heere, uw God, te vrezen... (Deut. 31:13a)

Een toontje lager... of hoger?!

'De olifant heeft mijn haren geknipt.' 'Ik spreek Thai nog niet kanaal.' We zouden het zomaar kunnen zeggen, wanneer we een toon verkeerd uitspreken in een woord. Je begrijpt, Thai leren valt niet mee! We wonen sinds eind februari in Lop Buri, waar we een jaar lang taalstudie hopen te volgen. Ook genieten we hier van een eigen huis (voor een jaar dan!)

Begin maart gingen we van start met de studie. Ieder heeft 2 uur per dag les van een eigen docent, 1 op 1. We startten met de uitspraak. Het Thai kent een aantal klanken die in het Nederlands onbekend zijn, en... kent 5 tonen. Afhankelijk van de toon, heeft een woord verschillende betekenissen. Lastig! Woordenlijsten leren, uitspraak oefenen, zinnen maken en vertalen... De taalstudie houdt ons goed bezig! We gaan nu nog met sprongen vooruit omdat we echt vanaf nul beginnen. Het is erg bemoedigend om te merken dat je af en toe mensen kunt verstaan of jezelf verstaanbaar kunt maken. Toch beseffen we dat we nog een lange weg te gaan hebben; over het algemeen kost de taalstudie minimaal 3 jaar...

Gebedspunten:

- Dank voor de leuke contacten met andere studenten
- We zijn dankbaar dat de kinderen goed wennen aan het leven in Thailand
- Dank voor een trouwe achterban
- We zijn dankbaar dat we de eerste modules van de Thaise lessen hebben afgerond
- Bid voor een goed vervolg van de taalstudie
- Bid voor voldoende financiële steun
- Bid dat veel Thaise kinderen het Evangelie mogen horen

Weer een dagelijkse routine

Na onze laatste verhuizing hadden we even tijd nodig om te wennen aan ons nieuwe huis, nieuwe omgeving en activiteiten. Inmiddels hebben we weer een ritme gevonden. Elke schooldag (dinsdag tot en met zaterdag) brengt Mark de kinderen naar de kinderopvang. Anne-Marie heeft dan al haar

Vader en zoon genieten van een dagelijks ommetje

eerste les. Mark heeft later op de ochtend zijn eerste les en 's middags de tweede. Anne-Marie is na de ochtend klaar op school, zodat ze 's middags thuis kan zijn bij de kinderen. Na de ochtend eten we snel ergens en halen dan de kinderen weer op, die vervolgens hun middagslaapje doen. Anne-Marie geeft Celeste thuis een uurtje les en het eind van de middag hebben we even tijd met elkaar als gezin, voordat we eten en de kinderen al weer gaan slapen. 's Avonds proberen we nog een aantal uurtjes te studeren. Op de kinderopvang vermaken onze kinderen zich uitstekend. Het is gekoppeld aan de taalschool. De overige kinderen zijn dan ook allemaal 'zendingskinderen'. Qua leeftijd past onze kroost er prima tussen! Er zijn zowel Thaise als westerse 'juffen', zodoende leren ze zich hier al tussen 2 culturen te bewegen. Af en toe verrassen ze ons door iets in het vlekkeloos Thai te zeggen! (moeiteloos, terwijl wij er uren op zitten te studeren!).

Niet zo alledaags

Naast het volgen van lessen, blijven we als jong gezin flink bezig. Behalve de dagelijkse beslommeringen als boodschappen doen en dergelijke, komen er af en toe ook minder alledaagse dingen voorbij. Zo hebben we begin maart met ons hele gezin de reis naar Cambodja moeten maken om ons visum te verlengen. Dit betekende 3 uur rijden met de auto, 3 uur wachten bij de grens, 3 uur terug in de auto... Het was een lange dag! Kort daarop moest Mark enkele dagen naar Maleisië om zijn RA-visum op te halen. De volgende visatrip staat gepland op 4 juni. Opnieuw naar Cambodja. Al met al kostbare en tijdrovende ondernemingen! In april hadden we een aantal vrije dagen van de taalstudie. Het was namelijk 'Songkraan', oftewel Thais Nieuwjaar. Drie dagen lang vierde de Thaise bevolking feest. In plaats van vuurwerk, wordt hier met water gegooid. Auto's, fietsers, niets was veilig en werd natgespoten met tuinslangen of bakken met water. Niet gek, zo midden in het hete seizoen! Wij genoten van deze vrije dagen, en de kinderen ook, zoals je kunt zien op de foto!

Celeste en Irene genieten van Songkraan

Monniken

Enorm boeddhabeeld

Het valt niet altijd mee om in een nieuw land en cultuur te leven. Er zijn echter momenten waarop we erg goed beseffen waaróm we in Thailand zijn. Laatst bijvoorbeeld, toen we een eindje rondreden in de auto. We zagen ergens een enorm Boeddhabeeld op een heuvel staan en reden er nieuwsgierig naar toe. We kwamen uit bij een tempel. Voor de tempel was een soort plein, met in het midden een beeld. Dit beeld stelde het 'rad van de wedergeboorte' voor. Rondom dit beeld stonden een vijftal jongetjes van een jaar of 6. Ze droegen monnikskleren. Doodstil, kijkend naar het beeld stonden ze daar, mediterend in de hitte. Ons hart brak bij het zien van deze kinderen. Zo nutteloos, zo uitzichtloos. Kenden ze Jezus maar! En dan te bedenken dat er nog zoveel andere kinderen zijn in dit land die nog nooit het Evangelie gehoord hebben! Het wordt ons keer en keer duidelijk dat Thailand nog vele zendingswerkers en gebed nodig heeft.

Dankbaar zijn we voor onze groeiende achterban die ons toekomstige werk onder de Thaise kinderen mogelijk maakt. Familie, vrienden, scholen en een gemeente die ons steunen... Geweldig om te weten dat we door jullie gedragen worden door gebed, gesteund in acties en giften, om bemoedigende berichten te krijgen vanuit Nederland... Af en toe worden we er stil van.

In Hem verbonden,

Mark & Anne-Marie, Celeste, Irene en David

Postadres vanaf 25 februari:

Fam. Bak
P.O. Box 58
Lop Buri 15000
Thailand

TFC fam. Bak

tfc@bakinthailand.nl
p/a Rijssenseweg 17
7475 VE Markelo

Mark en Anne-Marie

info@bakinthailand.nl
www.bakinthailand.nl
tel. +66 833478791
skype: bakinthailand

Onze begroting is momenteel voor ca. 87% gedekt

Giften:

Bankrekening: 4005.98.698 t.n.v. Stg. Kinderen Mondiaal te Hendrik-Ido-Ambacht o.v.v. Thailand fam. Bak (uw giften zijn aftrekbaar)